

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

destrimēto, vt ciues putauēre, suo : quanquam hoc ipsum de sua parte comites quoque quererentur. Sic rerum de-
 poscit necessitas, vt vtriusque partis detrimento iungan-
 tur disidentes. Quo tempore, per mediam ferme astra-
 tem circa festum Magdalena, tanta facta est aquarum
 inundatio, de montibus, deque fluminibus vndique intum-
 scentibus, vt crederentur aperte iterum cali cataractae,
 aut de occultis cuniculis ebullire fontes aquarum. Vi-
 surgus praecipue hanc sumpsit incrementiam sine modo :
 Pons deicitur ad Mindam, per maiorem ecclesiam ad
 forum vsque aquae ascendunt : Oppidum Lemgo etiam
 montibus disclusum a flumine, ne muris potuit vndas
 excludere : Rapti viri & mulieres perierunt, parvuli
 vagientes, domus rurales innatare vndis cernebantur :
 & in domatibus homines, galli, murilegi : Mirum &
 miserandum per omnia spectaculum.

CAPVT XIX.

ERICUS Erici filius dux inferioris Saxoniae, cum
 patre mortuo teneret gubernacula, creditus est
 conuiuere predatoribus, & per vias publicas insidiantibus :
 merces enim curribus prouecta inter vrbes Lubica-
 cam, Hamburgum ac Luneburgum, crebrius incurso-
 nes pertulere. Capta inde plurima ad satietatem vsque
 latrocinantium : mercatores, si sua tuerentur, casti.
 Ea res cum in caput Erici ab omnibus inculpatam
 intentaretur, Albertus fratruelis eius, interpellatus ab
 vrbiū rectoribus, ostendit sibi non placere fratru-
 elis infamiam : Videtis, inquit, vires meas : si arma
 vestra iunxeritis, efficiam, vt cuius facile perspi-
 cuum fiat, latrocinia publica & itinerum turbatio-
 nes non placere. Emisere, quae poterant, arma ci-
 uitates : Albertus iunctus omnes ductabat : Itum est
 in

in terram Erici memorati : vltice flamma & gladio vindicatae sunt, sed in pauperes maiorum improbitates : munitiones autem & receptacula violenterum deiecere : Captos pradones, vt reppererunt, in proximas appenderunt arbores. Sed inuidit fortuna vrbibus sensatum principem è vicino : nam proxima Quadragesima idem vita excessit, anno salutis quarto & quadragesimo post mille trecentos. Operaprecium est agnoscere quis ille fuerit Albertus, & quem fratrualem sit persequutus Ericum : cuius rei occasione rememoranda est linea ducum Saxoniae, supra proximo libro attacta, sed non satis explicata. Bernhardus filius Alberti marchionis de Brandenburg, comitis quoque de Berneborg & Anehold, stipes est & origo ducum Saxoniae : quem I. Fridericus Imperator, quod materno genere tangeret lineam antiquorum Saxoniae ducum, & nouissimi Magni, ducem creauit, ex cuius filia natus est Albertus pater eius. Brunsviccenses autem annales, hunc Bernhardum, si dijs placet, nolunt agnoscere, quod destitutionem sui principis Henrici Leonis patienter non agnoscunt : cum tamen in omnibus consentibus Imperij, & in cunctis maioribus Germaniae rebus, iste Bernhardus memoratur dux Saxoniae, & vidit Ottonem Leonis filium in Imperio, illique adhaesit in finem. Durauit autem ad annum Christi vndecimum post mille ducentos. Hic primus inuexit insignia de lignis stratorijs, nigro fuluòque variatis : intercedente crinali ruteo, quae arma nunquam antea agnouit Saxoniae : quae tenuit ex Dwedekindo equinum pullum candidum, quem illi Karolus Magnus pro nigro commutauit. Sed postquam Henricus Leo

destitutus est ex Saxonia, ex Anglia cum rediret, sul-
 uos leones duos in clypeo praeferebat, equinum pul-
 lum transferens in conum galeae. Vetera autem ori-
 entalis Saxonia arma, fuere tres semicirculi, cum
 aliquantis intus angulis circulorum rubris. Iste au-
 tem Bernhardus stirpes Saxoniae principum nouus, re-
 liquit Albertum filium post se ducem Saxoniae: à quo
 incipiunt numerare annales Brunswicenses, mendo-
 sè asserentes, Albertum esse Henrici comitis de An-
 hold filium, cum reuera fuerit eius frater, sed aetate
 minor. Tanta enim fuit contentio de ducatu Sa-
 xoniae per Henrici Leonis posteritatem, ut mallet Hen-
 ricus senior quietum comitatum, quam perturbatum
 ducatum: & erat ab initio instituti Bernhardi, du-
 catus iste maior nomine, quam ipsa re. Nam potio-
 res eius ducatus partes, Henricus Leo sibi retinuit,
 materni generis successione, quod esset natus matre,
 qua filia erat Luderi ducis Saxoniae, postea imperat-
 ris. Hic Albertus Bernhardo patri deficiente, ad an-
 num decimum post mille ducentos successit, & fili-
 um reliquit Albertum, elector electorem: qui Alber-
 tus secundus peruenit ad undecimum post mille tre-
 centos: qua vita longaeuitate multis posteris suis fi-
 lijs, nepotibus, pronepotibus, etiam abnepotibus, fuit
 superstes: ut, si fides sit annalibus Brunswicensium,
 primus Rodolphus, secundi Alberti trinepos, fuerit post
 illum princeps elector: quia dignitatem uiuentis Al-
 berti nemo potuit illo uiuente contingere: ergo se-
 cundus Albertus, qui genuit Rodolphum & Ottonem
 filios, illis fuit superstes: Rodolphus genuit Iohan-
 nem, & ille secundum Iohannem, & iste tertium
 cum Alberto fratre: Albertus genuit Rodolphum: qui
 primus

primus post secundum Albertum, transcensis medijs, fuerit princeps elector : qui ad euectionem Ludouici & Friderici, in discordia electorum fuerit aduocatus : cum inter Ericum tertij Iohannis filium, & hunc Rodolphum, de iure eligendi contenderetur, & alter Ludouico, alter suffragium dederit Friderico. Postea tamen in linea Rodulphi permansit electura, donec transferretur in Misnenses, ad iniuriam vera stirpis Saxonica. Potuit autem Albertus viuendo attingere etatem Rodulphi huius : cuius pater sexagesimum post ducentos, ipse facile vndecimum post trecentos attingerit : vt Alberti secundi filius Rodolphus annorum viginti quinq³ genuerit Iohannem primum, & peruenerit ad annum Christi septuagesimum post mille ducentos : primus Iohannes genuerit II. simili etate qua pater, & peruenerit ad annum octuagesimum : & iterum mille III. genuerit Iohannem cum Alberto fratre : quorum vterq³ vel alter pertigerit ad trecentimum post mille : mortuus Albertus ille, Iohannis frater, anno decimo superstitem reliquerit Albertum abauum : qui vndecimo demum anno sit mortuus, vt ferunt annales, & ideo ad neminem praecedentium peruenit dignitas electiua. Primus ergo Rodolphus, huius tertij Alberti filius, sit elector : cum quo tamen concurrere fratruelis Ericus contenderat. Hac idcirco, vt ostenderem fieri potuisse, vt inter Albertum secundum & Rodolphum triepotem, nullus fuerit medius elector. Quod si omnino peruincere contendens, non tot nepotibus potuisse fieri superstitem Albertum : fieri & illud potuit, vt quoniam a quinquagesimo ad penè centesimum, soli archiepiscopi de regibus constituerunt, non euocatis principibus secularibus, neminem inter duos Sa-

xonia elegisse ante Rodulphum : & idè nulli post Albertum secundum, esse ante Rodulphum attributam eam dignitatem, Dabis veniam, candide lector, curiositati scrutantis, si verbosior, ac debuit, erat.

CAPVT XX.

NEcdùm tamen compertum est, quod querebatur, quis fuerit Albertus à Lubicensibus hac atate aduersus Ericum imploratus. Progrediendum nobis in enumeratione stirpis huius. Ericus primus Lohannis tertij filius, qui circa annum decimumtertium post mille trecentos elegit cum Rodulpho in differentia, reliquit filios Ericum, & Albertum: qui proculdubid tangunt hanc atatem. Potuit ergo inuocari Albertus contra Ericum fratrem, non fratrualem: vt sit erratum in vocabulo: quod pro eo habet veri similitudinem, quod ambo habitauerunt ad Albim inferioris Saxonie: Nam Saxonie superioris ducem, quomodò longinquum inuocarent Lubicenses? Testanturque annales nostri, Alberto sine filij morienti ad annum quadragesimumquartum successisse fratrem Ericum eius nominis secundum: quantum sit & alius Albertus huius Erici fratruelis in linea Rodulphi. Quam quia lineam sumus prosequuti, ad finem exequamur. Rodulphus primus post secundum Albertum elector, genuit Rodulphum & Ottonem. Rodulphus senior assequitur post patrem dignitatem. Otto memoratur in Louenborg habitasse: vbi ergo erat dominium Erici & Alberti, filiorum Erici primi? Hic Otto genuit Albertum: qui si inuocatus sit in Ericum fratrualem, quero, vnde sit euocatus? vbi habitauerit? Per angustam fuisse, per multitudinē principum,